

Host 28. ledna 2015 v 11:00

Norové vychovávají děti tím, že s nimi o prohřešku mluví a mluví, dokud se společně nedoberou závěru

Česká podezíravost vůči institucím a emoce stvořila příběh, černobílý příběh dvou sourozenců, kteří byli v Norsku v roce 2011 odebrány české matce. Oba chlapci, Denis a David, žijí od té doby v pěstounských rodinách, každý zvlášť. O Norsku, o výchově norských dětí a také o Barnevernetu byl v Dobrém dopoledni mluvit překladatel z norštiny Petr Uhlíř ze Žďáru nad Sázavou.

Petr Uhlíř s moderátorkou Tamarou Peckovou

Foto: [Milan Kopecký](#)

„Jsou to věci velmi intimní, i když do rodiny vstoupíte, nepoznáte ji zcela přesně. Dětství je doba, kdy si balíme pomyslný raneček, do kterého si celý život skládáme své zážitky, věci a potřebnosti a nemáme nic jiného. Je to důležité období a nezáleží ani na těch dětech, ale na těch, kteří to mohou ovlivnit,“ vyhnul se přímé otázce na svůj názor na celou situaci Petr Uhlíř.

Odebrání dětí není v demokratické společnosti v rozporu s lidskými právy

„Jako otec, a myslím si, že jsem milujícím otcem, vidím situaci kolem norských dětí, sourozenců, kteří byli odebráni jako problém. Musíme si uvědomit, že ta rodina žije v Norsku. V okamžiku, kdy překročíte hranice jiného státu, tak se dostáváte pod to, čemu se říká jurisdikce toho státu, a podléháte právnímu systému státu,“ upozorňuje Petr Uhlíř a zároveň dodává, že ve velmi specifických situacích není odebrání dětí v demokratické společnosti v rozporu s lidskými právy.

„Pokud stát právní a demokratický prostřednictvím některé své organizace odebere děti, není to proti žádné listině práv. Co se týká Norů a norských rodin, opravdu Barnevernet vnímají pozitivně. Má poměrně vysoký kredit a Norové ho spíše hájí než by se proti němu stavěli. Je to pro ně nástroj ochrany dětí a ochrany rodin.“

Zákon v Norsku zakazuje fyzické a psychické trestání dětí

„Barnevernet je úřad, který tady má podobu démonickou až strašlivou. Je to úřad, který byl zřízen státem na základě zákonů. Zákon v Norsku skutečně výslovně zakazuje trestání dětí fyzické, jakýkoli psychický nátlak, to jsou věci, které jsou zakázané, které jsou přečinem a které jsou trestné. Barnevernet není podřízen soudům jako v Česku, to je jejich specifikum. Co řekne tento sociální úřad, to je pravdou,“ hovoří o Barnevernetu překladatel z norštiny Petr Uhlíř.

Čtěte také:

[Barnevernet aneb Kam až může stát zasahovat do soukromí rodin?](#)

[Případ dětí odebráných v Norsku může zkomplikovat výměna advokátů](#)

[Norsko, vrať nám naše děti, bude možná na transparentech při biatlonu v Novém Městě](#)

V případě, že je v rodině něco v nepořádku, každý v Norsku může anonymně poslat bekymringsmelding, neboli zprávu o znepokojení právě na adresu místního Barnevernetu a jejich

terénní sociální pracovníci vyrazí přímo do rodin zjišťovat situaci. „Pokud dostanou nějaké to hlášení, oni se snaží těm rodinám pomoci, ne je likvidovat.“

„Nejsem sociolog, právník, ani psycholog, ale do Norska jezdím, znám tam dost lidí. Typická norská rodina je daleko pevnější a semknutější než jsem viděl jinde v Evropě. Je to dáno tím, že Norů je historicky málo, že je to země s obrovskou rozlohou, kde ta rodina na sobě byla vždy daleko víc závislá. Je to malé společenství, které se zapojuje do činností spolků, společnosti, celé té komuny jejich okrsků,“ vysvětluje překladatel Petr Uhlíř.

Okolí křičící a zlobící děti v Norsku toleruje

Na ulicích v Norsku vládne naprostá pohoda, jediné, co člověka ruší je křik dětí, nebo dítěte, které si postaví hlavu. Pokud to neohrožuje jeho život a zdraví, Norové ho nechají, ať si hlavu staví. Nevývívají na něj tlak, pojd', půjdeš teď hned, protože já to chci. Čekají, až to dítě to přejde, okolí to toleruje a potom si to s ním dítětem rodiče vysvětlí a povídají si o tom dlouhodobě a důsledně.“

Petr Uhlíř ale u svých přátel zažil situaci, kdy otec dítě okřikl, ale stává se to jenom doma a podle něj jsou to situace výjimečné. „Norští rodiče své děti trestají tím, že jim zakáží televizi, vezmou jim komunikační zařízení. A mluví s nimi. V Norsku se trestá tak, že budeš tady se mnou sedět a budeš se mnou mluvit, dokud se nedobereme závěru, i když tě nebaví. To je asi velký trest,“ usmívá se překladatel Petr Uhlíř.

Petr Uhlíř odpovídal i na dotazy posluchačů

Zdravím a děkuji za názory. Posoudit situaci v norské rodině ani v žádné jiné nemohu já a myslím, že ani vy. Barnevernet není pro Nory cizí element. Je to úřad, který tam má vysokou prestiž, ale také má své kritiky a odpůrce. Norsko tak jak ho vnímám a prožívám já je velmi dobrý otevřený sociálně právní stát a Noové co znám jsou upřímní a skvělí lidé. S projevy totality jsem se tam opravdu nesetkal. Hranice Norska jsou stále otevřené oběma směry a převažují ti, kteří tam jdou a chtějí být. P. Uhlíř

Jan Mazanec | Každopádně děkuji Českému rozhlasu Region za otevření tohoto tématu. J. Mazanec

Jan Mazanec | Pan Uhlíř si sám odporuje: říká, že situaci v rodinách nelze posoudit. A nějaký cizí element Barnevernet, navíc soukromá firma, to může bez soudu a policie posoudit? Pane Uhlíře, obhajujete to, co nelze obhájit. (Těch 53 tisíc ročně je ze zdroje České televize). Já Norsko považuju za totalitní režim. Jan Mazanec, Pelhřimov

Jan Mazanec | Paní Pecková, zaráží mě věta Vašeho hosta, že odebrání dítěte není v rozporu s lidskými právy. Já si to nemyslím: podle mě je to v rozporu s právem rodiče na výchovu dítěte. Barnevernet řeší 53 tisíc případů, tedy v každé třídě s 25 děti jedno dítě - odebere jich 17%. Nevěřím tomu, že je v Norsku tolik zlých rodičů. Spíš mám dojem, že rodina je zde podobně jako v dalších liberálních zemích rozbíjena a stát si myslí, že umí vychovat dítě líp.

Jaké reakce ve vás vyvolává kauza odebraných dětí v Norsku? Jsou Norové skutečně tak nekompromisní, jak se dozvídáme z médií v České republice? Ptejte se. Odpoví vám znalec této severské země a překladatel tamní literatury Petr Uhlíř.

Autor: [Tamara Pecková](#)

Nové články v rubrice

Proč jste nevyhráli? To je podle Martina Procházky nejtupější novinářská otázka

Jedno P z legendární dvojice P+P Martin Procházka vyměnil brusle za kravatu a oblek. Čtyřnásobný mistr světa, zlatý olympionik z Nagana se pohybuje už jen mezi střídačkou a kabinou národního týmu. „Starám se o servis...

Muškař musí u vody přemýšlet, jinak nic nechytí

Svátek muškařů, vláčkařů a všech, co rádi chodí do přírody k řekám, se blíží. Už 16.dubna začíná pstruhová sezona. Muškaření je královská disciplína rybaření. „Staří Angličani chodili muškařit v kravatách a ve smokingu....

Moderátoři jihlavského gymnázia budou na jevišti tahat velkou řepu

Ivana Fexová z jihlavského gymnázia se svými kolegy a studenty pořádá první školní akademii. „Takhle velká akce je opravdu první, začíná ve 13 hodin a skončí snad o půl desáté večer, a taky je vůbec první s charitativním...